

Slimme en duurzame voedsellogistiek is een voorwaarde voor een duurzame ontwikkeling van deze regio: zonder voedsel kan niemand hier wonen en werken.

Maar het is druk in deze regio en dat wordt alleen maar erger. De uitdagingen nemen toe.

Allereerst gaan heel veel verschillende agri-food stromen door deze regio die ieder andere eisen stellen aan infrastructuur en ruimte:

grondstoffen en eindproducten voor de voedingsmiddelenindustrie, verse agrarische producten van het land, producten voor de distributiecentra van supermarkten in de regio. Dat zijn vaak grote stromen met een nationale of zelfs internationale herkomst en bestemming die wegcapaciteit en soms ook haveninfrastructuur vragen.

Kleinere meer specialistische productstromen naar lokale en regionale consumenten, van groothandel naar horeca en retail, naar consumenten thuis hebben andere logistieke vereisten.

Daarnaast groeit de vraag naar voedsellogistiek.

Schattingen geven aan dat nu al 25 tot 30 procent van de voertuigen in het vrachtverkeer in de regio agri-food gerelateerd is. Dit zou weleens meer kunnen worden.

In de Metropoolregio Amsterdam worden tot 2040 250 000 huizen gebouwd. Dat is een hele stad er bij.

Meer mensen, betekent meer vraag naar logistiek om alle monden te voeden.

Bovendien eten consumenten steeds vaker buiten de deur, vragen exclusievere producten die juist niet in bulk kunnen worden aangeleverd. Dat genereert verkeer – fijnmaziger, kleinschaliger, frequenter.

Ook om kringlopen te sluiten in de voedsleconomie is logistiek nodig.

Tegelijkertijd moet de sector de emissie van broeikasgassen juist enorm verlagen, wel met 60% in 2050 ten opzichte van 1990, om doelstellingen van Parijs te halen.

Logistiek vraagt ook ruimte: ruimte op de weg en ruimte voor op- en overslag, laden en lossen.

Die ruimte wordt minder. En paradoxaal genoeg: ook dat genereert extra verkeer.

Grondprijzen stijgen waardoor opslagruimte in winkels en horeca steeds vaker plaats maakt voor productievere activiteiten: meer verkoopvloeroppervlak en een extra tafel.

Dit leidt tot een behoefte aan frequentere, kleinere leveringen, liefst vanaf korte afstand.

Maar binnenstedelijke industrieterreinen met potentie voor hubs en slimme logistieke oplossingen zien we juist toenemend transformeren tot woonwijken waardoor de last-mile logistiek verder buiten de stad start.

De frequentie en afstand van fijnmazig af te leggen afstanden worden dus groter.

Voedsel is een voorwaarde voor ons bestaan. Dat vergeten we soms.

Hoe organiseren we voedsellogistiek die daarvoor nodig is op een duurzame en leefbare manier in een steeds drukkere regio?

Dat is de kern van de logistieke uitdaging voor de voedselsector.

Het vraagt niet alleen om logistieke innovaties maar ook om logistieke bewustwording in de hele keten van boer tot bord tot afvalbak

Nieuwe samenwerkingen en andere manieren van bestellen en afleveren zijn nodig.

Wat betekent het als alle consumenten boodschappen straks thuis laten bezorgen. Is dat überhaupt haalbaar? En zo ja: hoe?

Producenten, groothandel, chef-koks en consumenten zijn allemaal aan zet om slimmere voedselstromen te realiseren die de logistieke efficiëntie vergtogen en druk verminderen.

Het cluster logistiek wil projecten stimuleren en personen en organisaties die hier al mee bezig zijn of juist mee aan de slag willen met elkaar verbinden.

Twee keer per jaar gaan we daarvoor een Kennistafel Voedsellogistiek organiseren.

Zodat we van elkaar kunnen leren, op elkaar kunnen aansluiten en de innovatie en transitie kunnen versnellen die nodig zijn voor een duurzame voedsellogistiek.